

200702046/1.

Datum uitspraak: 25 juli 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/8966 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 februari 2007 in het
geding tussen:

en

de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 20 januari 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 februari 2007, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo (hierna: de rechtbank), het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 21 maart 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 10 april 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In de grieven 1 en 2 klaagt appellant dat, samengevat weergegeven, de rechtbank, door te overwegen dat de omstandigheid dat de contra-expertise niet voorafgaand aan het besluit door de vreemdeling is overgelegd, het gevolg is van een niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheid en partijen zich over de contra-expertise hebben kunnen uitlaten, ten onrechte aanleiding heeft gezien de in beroep overgelegde contra-expertise te betrekken bij haar beoordeling.

2.1.1. Vooropgesteld wordt dat uit artikel 31, eerste lid, van de Vreemdelingenwet 2000 voortvloeit dat het contra-expertise rapport in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Het rapport is door de vreemdeling evenwel eerst in beroep overgelegd. Uit de jurisprudentie van de Afdeling (onder meer de uitspraak van 31 maart 2005 in zaakno. 200410541/1; JV 2005/207) volgt dat een eerst in beroep overgelegde contra-expertise slechts bij de beoordeling in rechte kan worden betrokken indien het niet mogelijk is geweest dit in het kader van de besluitvorming te overleggen als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden.

2.1.2. De vreemdeling heeft in beroep aangegeven dat hij eerst begin 2006 een contra-expertise heeft aangevraagd en het niet eerder mogelijk was dat te doen, omdat zijn gemachtigde eerst ten tijde van het aanhangig zijn van het beroep op de hoogte was gekomen van de mogelijkheid om via de Taalstudio een dergelijk onderzoek te laten uitvoeren en voorts omdat geen zekerheid bestond wie de kosten voor het opstellen van dat rapport zou dragen.

2.1.3. De door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden vormen, anders dan de rechtbank heeft geoordeeld, geen aanleiding voor het oordeel dat de late indiening van de contra-expertise niet aan de vreemdeling is toe te rekenen. De vreemdeling is reeds bij het voornemen van 17 september 2003 van het rapport van de taalanalyse in kennis gesteld. Voorts dient, zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 30 september 2004 in zaak no. 200405508/1; JV 2004/435) de eventuele onmogelijkheid om de kosten van een contra-expertise te dragen, voor rekening en risico van de vreemdeling te blijven. De rechtbank heeft het daarom ten onrechte niet onbegrijpelijk geacht dat de vreemdeling eerst de opdracht voor een contra-expertise kon geven nadat het Centraal Orgaan opvang asielzoekers zich bereid had verklaard de kosten hiervan te voldoen. Voorts heeft de rechtbank niet onderkend dat de omstandigheid dat de gemachtigde niet eerder dan in beroep op de hoogte was geraakt van de werkzaamheden van de Taalstudio een omstandigheid is die is toe te rekenen aan die gemachtigde en daarmee aan de vreemdeling.

2.2. De conclusie is dat de rechtbank de contra-expertise ten onrechte bij haar beoordeling heeft betrokken. De grieven slagen.

2.3. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De overige grieven behoeven geen bespreking. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep tegen het besluit van 20 januari 2006 beoordelen in het licht van de daartegen in eerste aanleg aangedragen beroepsgronden, voor zover die na het voorgaande nog bespreking behoeven.

2.4. Het betoog van de vreemdeling dat het besluit onvoldoende is gemotiveerd, omdat de minister heeft nagelaten de reactie van het Bureau Taalanalyse op de door de vreemdeling ingediende zienswijze bij het besluit te voegen, faalt. Afgezien van de juistheid van het gestelde omtrent het bijvoegen van de reactie, staat immers vast dat ten tijde van de beroepsfase de vreemdeling over het gehele procesdossier beschikte en daarmee ook over de desbetreffende reactie, zodat hij niet in zijn processuele belangen is geschaad.

2.4.1. In het besluit en het daarin ingelaste voornemen daartoe heeft de minister zich op het standpunt gesteld dat de door de vreemdeling gestelde identiteit en nationaliteit ongeloofwaardig zijn, omdat hij in het geheel geen documenten heeft overgelegd, zijn verklaringen twijfel hebben doen rijzen aan de gestelde herkomst en deze twijfel niet door de taalanalyse is weggenomen. Hetgeen de vreemdeling in beroep heeft aangevoerd, namelijk dat hij nooit over documenten heeft beschikt en weinig schoolopleiding heeft, is onvoldoende voor het oordeel dat de minister zich niet in redelijkheid op dit standpunt heeft kunnen stellen en op grond daarvan de gevraagde vergunning heeft geweigerd.

2.5. Het inleidende beroep dient ongegrond te worden verklaard.

2.6. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 februari 2007 in zaak no. AWB 06/8966;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Voorzitter, en mr. T.M.A. Claessens, en mr. A.W.M. Bijloos, Leden, in tegenwoordigheid van mr. S.I.M. Peute, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

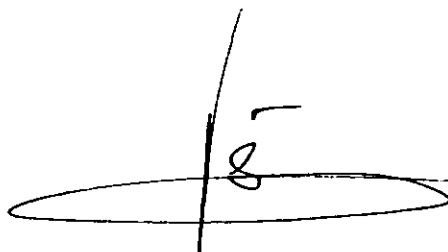
w.g. Peute
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 25 juli 2007

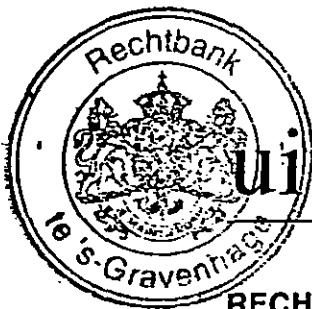
391

Verzonden: 25 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

G KB 3x aw

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
vreemdelingenkamer

nevenzittingsplaats Almelo

regnr.: Awb 06/8966 BEPTDN/BE

uitspraak van de enkelvoudige kamer

inzake:

geboren op
van Sierra Leone nationaliteit,
IND dossiernummer 0110.30.2030,
eiser,
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart, advocaat te Groningen;

tegen

DE MINISTER VOOR VREEMDELINGENZAKEN EN INTEGRATIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. M. van Bruggen, ambtenaar ten departemente. Ty

AD 001	
AD 002	
AD 003	
AD 004	
AD 005	
AD 006	
AD 007	
AD 008	
AD 009	
AD 010	
AD 011	
AD 012	
AD 013	
AD 014	
AD 015	
AD 016	
AD 017	
AD 018	
AD 019	
AD 020	
AD 021	
AD 022	
AD 023	
AD 024	
AD 025	
AD 026	
AD 027	
AD 028	
AD 029	
AD 030	
AD 031	
AD 032	
AD 033	
AD 034	
AD 035	
AD 036	
AD 037	
AD 038	
AD 039	
AD 040	
AD 041	
AD 042	
AD 043	
AD 044	
AD 045	
AD 046	
AD 047	
AD 048	
AD 049	
AD 050	
AD 051	
AD 052	
AD 053	
AD 054	
AD 055	
AD 056	
AD 057	
AD 058	
AD 059	
AD 060	
AD 061	
AD 062	
AD 063	
AD 064	
AD 065	
AD 066	
AD 067	
AD 068	
AD 069	
AD 070	
AD 071	
AD 072	
AD 073	
AD 074	
AD 075	
AD 076	
AD 077	
AD 078	
AD 079	
AD 080	
AD 081	
AD 082	
AD 083	
AD 084	
AD 085	
AD 086	
AD 087	
AD 088	
AD 089	
AD 090	
AD 091	
AD 092	
AD 093	
AD 094	
AD 095	
AD 096	
AD 097	
AD 098	
AD 099	
AD 100	

1. Procesverloop

Op 30 oktober 2001 heeft eiser een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning zoals bedoeld in artikel 28 Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) ingediend. Op 17 september 2003, verzonden op 18 september 2003 heeft verweerder het voornemen tot afwijzing van de aanvraag bekend gemaakt. Bij brief van 15 oktober 2003 heeft eiser hierop gereageerd met een zienswijze. Bij besluit van 20 januari 2006 heeft verweerder de aanvraag afgewezen. Bij brief van 17 februari 2006 is daartegen beroep ingesteld. Dit beroep is aangevuld bij brief van 23 februari 2006. Op 18 mei 2006 heeft verweerder een verweerschrift ingediend. Bij brief van 7 september 2006 heeft eiser de rechtbank een afschrift van het rapport contra-expertise doen toekomen.

Het beroep is ter zitting van 21 september 2006 behandeld. Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

Aangezien de rechtbank van oordeel was dat het onderzoek niet volledig is geweest, heeft de rechtbank op 18 oktober 2006 het vooronderzoek heropend en is verweerder in de gelegenheid gesteld om inhoudelijk op de namens eiser ingediende contra-expertise te reageren. Bij brief van 20 december 2006, door de rechtbank ontvangen op 27 december 2006, heeft verweerder van deze gelegenheid gebruik gemaakt.

Beide partijen hebben toestemming gegeven om de onderhavige procedure op grond van artikel 8:57 Awb zonder nadere zitting af te doen, waarna de rechtbank op 25 januari 2007 het vooronderzoek heeft gesloten.

2. Standpunten

Het asielrelaas van eiser komt op het volgende neer.

Eiser is afkomstig uit het dorp _____ in Sierra Leone. Eisers vader was Koranleraar. Op een dag in 2001 is eisers vader uit het dorp weggevoerd en gedood, aangezien men vreesde dat hij anderen zou helpen om aan de macht te komen. Eiser zou te veel weten. Vanaf dat moment is eiser verzorgd door _____, een leerling van zijn vader. Op het moment dat men bij _____ aan de deur kwam en ze naar eiser vroegen, is eiser door _____ naar mensen gebracht die hem naar water in een voor eiser onbekende plaats hebben gebracht. Eiser is aan boord van een schip gegaan. Gedurende de reis werd hij verzorgd door een blanke man. Eiser weet niet waar en wanneer hij van boord is gegaan. Op het moment dat hij met de blanke man aan wal kwam, is eiser in een taxi geduwd en afgezet op een politiebureau.

Verweerder heeft de aanvraag afgewezen en zich op het standpunt gesteld dat eiser zijn identiteit en nationaliteit niet geloofwaardig heeft weten te maken. Verweerder verwijst daartoe naar de uitslag van de taalanalyse, alsmede naar de reactie van het Bureau Taalanalyse van 14 november 2003, waarin inhoudelijk is ingegaan op eisers zienswijze van 15 oktober 2003. Verweerder heeft deze reactie als bijlage bij het besluit bijgevoegd. Uit de taalanalyse blijkt dat eiser eenduidig niet afkomstig is uit Sierra Leone. Aangezien eiser geen contra-expertise heeft laten uitvoeren, is verweerder van mening dat van de juistheid van voornoemde taalanalyse mag worden uitgegaan.

Verweerder heeft tevens van belang geacht dat eiser geen documenten heeft overgelegd om zijn nationaliteit, identiteit of reisroute vast te kunnen stellen. Bovendien heeft eiser nauwelijks dan wel incorrecte informatie gegeven omtrent zijn gestelde land van herkomst, terwijl dit wel van hem mag worden verwacht.

Gelet op het vorenstaande stelt verweerder zich op het standpunt dat eiser niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d Vw 2000.

Voorts wijst verweerder er op dat eiser in de zienswijze geen argumenten naar voren heeft gebracht waarom hij in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd met als beperking "verblijf als alleenstaande minderjarige vreemdeling".

Eiser stelt zich in zijn beroepschrift op het standpunt dat het bestreden besluit onvoldoende is gemotiveerd, aangezien verweerder de reactie van het Bureau Taalanalyse op de zienswijze niet bij het bestreden besluit heeft gevoegd. Daarnaast wijst eiser er op dat er inmiddels is verzocht om een contra-expertise, hetgeen kan leiden tot een gemotiveerde betwisting van de taalanalyse. Eiser is van mening dat het onjuist is dat iedereen die afkomstig is uit Sierra Leone het Krio spreekt.

Voor zover verweerder twijfelt aan eisers identiteit en nationaliteit aangezien hij geen documenten heeft overgelegd om zijn identiteit, nationaliteit en reisroute vast te stellen, stelt eiser dat dit redelijkerwijs niet van hem kan worden verwacht, aangezien hij nimmer in het bezit is geweest van dergelijke documenten.

Ten aanzien van verweerders standpunt dat eiser nauwelijks dan wel incorrecte informatie

heeft gegeven omtrent zijn gestelde land van herkomst, merkt eiser op dat hij niet meer weet en zich niet meer kan herinneren dan hij heeft verklaard. Eiser wijst er op dat hij niet naar school is geweest.

In het verweerschrift handhaaft verweerder het ingenomen standpunt.

3. Overwegingen

Op grond van artikel 29, eerste lid, Vw 2000 kan -voor zover hier van belang- een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan foltering, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen;
- c. van wie naar het oordeel van verweerder op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst;
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van verweerder van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar;
- e. (...)
- f. (...).

Ingevolge artikel 1, onder 1, Vw 2000 wordt onder verdragsvluchteling verstaan: de vreemdeling die vluchteling is in de zin van het Verdrag van Genève van 1951 betreffende de status van vluchtelingen (het Vluchtelingenverdrag). Ingevolge artikel 1(A)-2 Vluchtelingenverdrag worden als vluchteling aangemerkt vreemdelingen die afkomstig zijn uit een land waar zij gegronde reden hebben te vrezen voor vervolging wegens ras, godsdienstige of levensbeschouwelijke overtuiging, nationaliteit, politieke overtuiging of het behoren tot een bepaalde sociale groep.

Vooropgesteld wordt dat de algehele situatie in Sierra Leone niet zodanig is dat asielzoekers afkomstig uit dat land in het algemeen zonder meer als vluchteling kunnen worden aangemerkt. Beslissend is derhalve de individuele situatie van eiser, gezien in het licht van de algemene situatie in het land van herkomst. In dat licht zal aannemelijk moeten worden dat er met betrekking tot eiser persoonlijk feiten en omstandigheden bestaan die de vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin rechtvaardigen.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de door hem aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden tegenover de minister aannemelijk te maken.

Ingevolge artikel 83, eerste lid, Vw 2000 houdt de rechtbank bij de beoordeling van het beroep rekening met feiten en omstandigheden die na het nemen van het bestreden besluit zijn opgekomen, tenzij de goede procesorde zich daartegen verzet of de afdoening van de zaak daardoor ontoelaatbaar wordt vertraagd.

Zoals de Afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State (ABRS) eerder heeft overwogen, onder meer in de uitspraak van 8 april 2004, zaaknummer 200308064/1, JV 2004/218, komt de minister met het uitvoeren van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet in de voldoening aan de ingevolge artikel 31 Vw 2000 op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of plaats van herkomst.

Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij desgewenst de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf-gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en van commentaar laten voorzien.

Zoals de ABRS ook eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 18 december 2003, zaaknummer 200305222/1, JV 2004/54, moeten onder nieuw gebleken feiten en veranderde omstandigheden in de zin van artikel 83 Vw 2000, voor zover thans van belang, worden begrepen buiten het kader van de procedure in rechte opgestelde stukken die in de procedure worden overgelegd ten bewijze van vóór het nemen van het besluit gestelde feiten of omstandigheden, waarvan het bestaan eerst na het nemen van het besluit ter kennis van de vreemdeling is gekomen en die deswege niet vóór het nemen van het besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, Vw 2000, behoorden te worden overgelegd. Dit laat onverlet dat de in het bestuursrecht gebruikelijke toetsing van een besluit naar de feiten en omstandigheden ten tijde van dat besluit een nadere toelichting van eerder ingenomen stellingen omtrent die feiten en omstandigheden aan de hand van daartoe opgestelde stukken niet uitsluit.

Het rapport, houdende een contra-expertise, is op verzoek van eiser opgesteld, teneinde de bij de minister aanwezige twijfel omtrent het land van herkomst in het kader van de besluitvorming weg te nemen. Het is evenwel eerst in beroep overgelegd. Een dergelijk op verzoek van de desbetreffende vreemdeling opgesteld rapport is geen feit of omstandigheid, als bedoeld in artikel 83 Vw 2000, doch een nadere toelichting van een eerder ingenomen stelling.

Uit artikel 31, eerste lid, Vw 2000 volgt dat dit rapport in beginsel in het kader van de besluitvorming dient te worden overgelegd. Indien dat niet is gebeurd, kan het, slechts indien dat niet mogelijk was als gevolg van niet aan de vreemdeling toe te rekenen omstandigheden, bij de beoordeling in rechte worden betrokken.

De rechtbank overweegt dienaangaande als volgt.

Bij brief van 8 september 2003 heeft de minister het voornemen om de asielaanvraag af te wijzen en het rapport van de taalanalyse van 9 juli 2003 aan eiser verzonden. In voornoemde brief is vermeld dat de conclusie van de taalanalyse is dat eiser eenduidig niet is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone. Voorts is eiser daarbij te kennen gegeven dat – samengevat – deze in de gelegenheid is in de zienswijze zijn reactie op de uitslag van de taalanalyse naar voren te brengen, hij, indien hij voornemens is een contra-expertise te laten uitvoeren, binnen veertien dagen na ontvangst van het rapport taalanalyse € 6,80 dient over te maken op de rekening van de IND en hij, na ontvangst van het opgevraagde kopiebandje ten behoeve van de contra-expertise, binnen vier weken na dagtekening het resultaat van de contra-expertise kenbaar dient te maken. Ten slotte heeft de

minister daarbij aan eiser te kennen gegeven dat de termijn voor het indienen van een zienswijze met twee weken wordt verlengd, indien binnen twee weken schriftelijk wordt aangetoond dat een contra-expertise zal worden uitgevoerd en het verschuldigde bedrag voor de bandopname binnen de termijn is overgemaakt.

Bij brief van 13 oktober 2003 heeft eiser verzocht om toezending van een kopiebandje en bij die gelegenheid een bedrag van € 6,80 overgemaakt.

In de zienswijze van 15 oktober 2004 heeft eiser te kennen gegeven dat het nog niet is gelukt een contra-expertise te laten uitvoeren omdat de mogelijkheden hiertoe zeer beperkt zijn.

Bij brief van 14 november 2003 heeft het Bureau Taalanalyse aan de coördinator taalanalyse een reactie daarop kenbaar gemaakt.

Bij het aanvullen van de gronden van het beroep heeft eiser het rapport contra-expertise overgelegd. Daarbij heeft eisers gemachtigde aangegeven dat de reactie van Bureau Taalanalyse van 14 november 2004 niet bij de besluitneming was gevoegd.

Ter zitting van de rechtbank en na heropening van het onderzoek tevens schriftelijk door verweerder, hebben partijen zich over de contra-expertise kunnen uitlaten.

Gemachtigde van eiser heeft – onweersproken – ter zitting gesteld dat het feitelijk niet mogelijk was de taalanalyse eerder te doen laten uitvoeren, alsmede dat de kosten een probleem waren. De rechtbank acht het niet onbegrijpelijk dat eiser eerst de definitieve opdracht voor een contra-expertise kon geven nadat het COA zich bereid had verklaard de kosten hiervan te voldoen. Onder de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de omstandigheid dat de contra-expertise niet voorafgaand aan het bestreden besluit is overgelegd het gevolg is van niet aan eiser toe te rekenen omstandigheid. Ook de goede procesorde verzet zich daar niet tegen, nu partijen zich over de contra-expertise hebben kunnen uitlaten. De rechtbank ziet dan ook aanleiding om de in beroep overgelegde contra-expertise bij de beoordeling te betrekken en overweegt dienaangaande als volgt.

In de contra-expertise van 4 september 2006 wordt geconcludeerd dat er aanwijzingen zijn dat eiser afkomstig is uit één van de kleine Fula-gemeenschappen in het landelijk gedeelte in het Noorden van Sierra Leone. Daarnaast heet de contra-expert gesteld dat eiser het Fuuta Jalon (Fula) spreekt, zoals het in Guinee en Noord Sierra Leone wordt gesproken. Bovendien heeft eiser correct aangegeven dat de steden Makeni, Binkolo, Kamabai, Katombo en Bosanda in de buurt van zijn voormalige woonplaats zijn gelegen. Tevens heeft eiser de juiste namen van verschillende etnische groepen in Sierra Leone genoemd.

Gelet op het vorenstaande heeft de contra-expert geconcludeerd dat in de bandopname bewijs is gevonden dat eiser stelling dat hij afkomstig is uit een kleine Fula gemeenschap, aangeduid als ' ' ondersteunt.

De door eiser ingeschakelde contra-expert is onderzoeker en leraar in het Frans en taalwetenschappen. Voorts werkt hij sinds 1995 met het Pulaar, Madingo en vele andere West-Afrikaanse talen en hun interactie met niet-Afrikaanse talen. Tevens spreekt de contra-expert de Guinese variant van het Fula en heeft hij over het taalkundige Guinese taalkundige systeem gepubliceerd, waaronder een artikel over het Guinese Fula: Pulaar: in *Encyclopedia of the World's Languages: Past and Present*, New York, H.W. Wilson Press 2001. Ten slotte is de contra-expert zeer bekend met de verschillende kenmerken van de dialecten van het Fula, Madingo, Wolof, Engels, Krio, enz.

De rechtbank stelt vast dat de door verweerder aan zijn besluit ten grondslag gelegde taalanalyses concreet en gemotiveerd zijn bestreden door middel van een rapport van een terzake deskundige contra-expert. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bestreden besluit niet onverkort had mogen baseren op het resultaat van de taalanalyses. Mitsdien moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering

ontbreekt. Het beroep wordt dan ook gegrond verklaard en het bestreden besluit wordt vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 Algemene wet bestuursrecht (Awb).

Gelet op het vorenstaande is de rechtbank van oordeel dat hetgeen overigens door partijen is aangevoerd geen nadere bespreking behoeft.

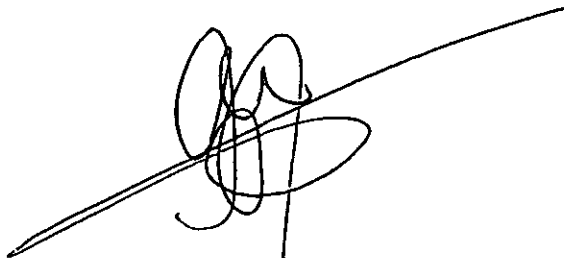
Er bestaat derhalve naar het oordeel van de rechtbank aanleiding voor veroordeling van verweerder in de kosten die eiser in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken, welke kosten worden begroot op € 644,- (één punt voor het indienen van het beroepschrift en één punt voor de behandeling ter zitting).

4. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 20 januari 2006;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag van eiser beslist met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten ad € 644,- onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden die deze kosten aan de griffier van deze rechtbank dient te vergoeden.

Deze uitspraak is gedaan door mr. S. Taalman en in tegenwoordigheid van A.G.A. Velnaar als griffier in het openbaar uitgesproken op 21 FEB 2007

Tegen deze uitspraak kunnen partijen binnen vier weken na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage.

Artikel 85 Vw 2000 bepaalt in dat verband dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:6 Awb (herstel verzuim) is niet van toepassing.

Afschrift verzonden: 21 FEB 2007

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
21 MRT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

HOGERBEROEPSCHRIFT

inzake

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Schedeldoekshaven 100, 2511 EX
Den Haag)

a p p e l l a n t

gemachtigde: mr. M.M. van Asperen
advocaat te Den Haag
(postbus 11756, 2502 AT Den Haag)

tegen

v e r w e e r d e r

in eerste instantie woonplaats gekozen
hebbende ten kantore van de
gemachtigde: mr. H.B. Boogaart
advocaat te Groningen

1 Inleiding

- 1.1 Appellant (hierna te noemen: de Staatssecretaris) komt hierbij in hoger beroep van de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats Almelo, van 21 februari 2007 (Awb 06/8966). De uitspraak is op dezelfde datum verzonden.

Een kopie van de bestreden uitspraak gaat hierbij als **prod. 1**.

In deze uitspraak heeft de rechtbank het beroep in een asielprocedure gegrond verklaard, het bij haar bestreden besluit vernietigd en bepaald dat opnieuw op de aanvraag moet worden beslist met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Voorts is ten laste van de Staat der Nederlanden een proceskostenveroordeling uitgesproken.

- 1.2 De Staatssecretaris kan zich met deze uitspraak niet verenigen en heeft de volgende grieven.

2 Grieven

- 2.1 Ten onrechte overweegt de rechtbank in het laatste gedeelte van de eerste alinea op bladzijde 5 van de bestreden uitspraak:

"Gemachtigde van eiser heeft – onweersproken – ter zitting gesteld dat het feitelijk niet mogelijk was de taalanalyse eerder te doen laten uitvoeren, alsmede dat de kosten een probleem waren. De rechtbank acht het niet onbegrijpelijk dat eiser eerst de definitieve opdracht voor een contra-expertise kon geven nadat het COA zich bereid had verklaard de kosten hiervan te voldoen. Onder de gegeven omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat de omstandigheid dat de contra-expertise niet voorafgaand aan het bestreden besluit is overgelegd het gevolg is van een niet aan eiser toe te rekenen omstandigheid. Ook de goede procesorde verzet zich daar niet tegen, nu partijen zich over de contra-expertise hebben kunnen uitlaten. De rechtbank ziet dan ook aanleiding om de in beroep overgelegde contra-expertise bij de beoordeling te betrekken (..).".

- 2.2 Ten onrechte overweegt de rechtbank in de laatste alinea op bladzijde 5, doorlopend in de eerste alinea op bladzijde 6:

"De rechtbank stelt vast dat de door verweerder aan zijn besluit ten grondslag gelegde taalanalyses concreet en gemotiveerd zijn bestreden door middel van een rapport van een terzake deskundige contra-expert. Gelet hierop is de rechtbank van oordeel dat verweerder het bestreden besluit niet onverkort had mogen baseren op het resultaat van de taalanalyses. Mitsdien moet worden geoordeeld dat het bestreden besluit een deugdelijke motivering ontbreekt. Het beroep wordt dan ook gegrond verklaard en het bestreden besluit wordt vernietigd wegens strijd met artikel 3:46 Algemene

wet bestuursrecht (Awb).”.

- 2.3 Op de hiervoor bestreden overwegingen berusten de tweede en derde alinea op bladzijde 6 van de uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven vitieert ook deze rechtsoverwegingen.

3 Aanvulling en toelichting op de grieven

- 3.1 Op 30 oktober 2001 heeft – thans – verweerder hier te lande een asielaanvraag ingediend. Bij brief van 9 juli 2002 is aan zijn gemachtigde meegedeeld dat een onderzoek door het Bureau Taalanalyse van belang werd geacht voor het onderzoek naar de aanvraag. Die taalanalyse heeft plaatsgevonden en het rapport daarvan is gevoegd bij het voornemen tot afwijzing van verweerders asielaanvraag van 17 september 2003.
- 3.2 De conclusie van het rapport taalanalyse was dat verweerder eenduidig niet te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Sierra Leone, het land waaruit hij stelde afkomstig te zijn. In zijn zienswijze van 15 oktober 2003 stelt verweerder dat hij nog niet in staat is geweest een contra-expertise te doen uitvoeren, omdat de mogelijkheden hiertoe zeer beperkt zijn. Hij behield zich het recht voor in een later stadium alsnog een contra-expertise uit te laten voeren, indien daartoe de mogelijkheid bestaat. Tot aan het moment van het bij de rechtbank bestreden besluit van 20 januari 2006 heeft verweerder niet nader gereageerd op de conclusies van het rapport van de taalanalyse, en heeft hij ook geen enkele mededeling gedaan over het eventueel (alsnog) laten verrichten van een contra-expertise.
- 3.3 In beroep heeft verweerder alsnog een rapport van contra-expertise overgelegd. Namens de voormalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie is bij brief van 20 december 2006 aan de rechtbank bezwaar gemaakt tegen het betrekken van dit rapport bij de beoordeling van het beroep. In deze brief wordt naar voren gebracht dat in de fase van de bestuurlijke besluitvorming geen onderbouwd verzoek om uitstel is gedaan en ook overigens geen sprake is van niet-toerekenbare omstandigheden die hebben geleid tot het in een zeer laat stadium van de procedure overleggen van het rapport van contra-expertise. In deze brief wordt er ook op gewezen dat de verklaring voor de late indiening, te weten dat een taalanalyse tot voor kort niet mogelijk was, niet te rijmen is met de eerder namens verweerder ingenomen stelling in de zienswijze dat de mogelijkheden tot contra-expertise zeer beperkt zijn.
- 3.4 Anders dan de rechtbank heeft overwogen is dus onjuist dat namens de toenmalige Minister niet weersproken is dat de taalanalyse niet eerder had kunnen worden uitgevoerd. De rechtbank heeft in de enkele, niet onderbouwde stelling dat het niet eerder mogelijk was en in een beroep op het feit dat – naar gesteld – ook niet eerder financiële middelen beschikbaar waren, ten onrechte aanleiding gezien het in beroep

overgelegde rapport bij haar beoordeling te betrekken.

Vergelijk:

- ABRS 31 maart 2005, JV 2005, 207;
- ABRS 17 oktober 2005, JV 2005, 458.

- 3.5 Uw Afdeling heeft inmiddels in een reeks van uitspraken overwogen dat de bewindspersoon voor vreemdelingenzaken met het uitvoeren van een taalanalyse de desbetreffende vreemdeling tegemoet komt in de voldoening van de op hem, de vreemdeling, rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen over de gestelde identiteit en nationaliteit, waaronder in voorkomende gevallen begrepen de stamafkomst of de plaats van herkomst. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet weg neemt, kan de vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan hij, indien hij van mening is dat de taalanalyse onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten beoordelen en zonodig van commentaar laten voorzien.

Zie onder meer:

- ABRS 24 maart 2005, JV 2005, 202;
- ABRS 31 maart 2005, JV 2005, 207;
- ABRS 31 juli 2006, nr. 200601451 (**prod. 2**);
- ABRS 13 december 2006, nr. 200606583 (**prod. 3**).

- 3.6 Volgens het rapport van taalanalyse spreekt verweerder Fula maar niet zoals dat gangbaar is in Sierra Leone. Hij spreekt geen Krio, de voertaal van het land. Van de woorden die verweerder gebruikt en die niet gangbaar zijn in Sierra Leone worden voorbeelden gegeven. De taalanalist is overigens zelf afkomstig uit Sierra Leone en spreekt Fula, Krio en Engels. Het rapport is meegezonden met het voornemen tot afwijzing van de asielaanvraag van 17 september 2002 [lees: 2003]. In dit voornemen is uiteengezet waarom twijfel is gerezen over verweerders gestelde identiteit en nationaliteit en is besloten tot een taalanalyse. Na kennisneming van de uitkomst van de taalanalyse is verweerders relaas ongeloofwaardig bevonden.
- 3.7 In de reactie van het Bureau Taalanalyse van 14 november 2003 op de door verweerder ingebrachte zienswijze naar aanleiding van het voornemen zijn asielaanvraag af te wijzen, wordt nog eens, onder verwijzing naar vindplaatsen, gewezen op het feit dat Krio in heel Sierra Leone de algemeen gangbare voertaal in het dagelijks leven is en dat, anders dan verweerder had gesteld, het gebruik van Krio geenszins beperkt is tot de grote steden. Voorts wordt nogmaals benadrukt dat verweerder tijdens het gesprek nauwelijks in staat is geweest iets inhoudelijks te vertellen over het land en omgeving waar hij naar zijn zeggen is opgegroeid. De informatie die hij heeft verschaft is summier en algemeen van aard. Het Bureau

Taalanalyse bleef bij de uitkomst van het rapport taalanalyse. Deze reactie ligt mede ten grondslag aan het besluit tot afwijzing van verweerders asielaanvraag.

- 3.8 In beroep, bij brief van 7 september 2006, heeft verweerder een rapport van contra-expertise overgelegd. De conclusie van de contra-expert is dat uit de opname "it cannot be demonstrated in a definite manner that the subject is from Sierra Leone". Volgens de contra-expert is er wel bewijs dat ondersteunt dat verweerder afkomstig is uit één van de kleinere Fula-vestigingen in Noord-Sierra Leone, wat zijns inziens de conclusie van de taalanalist weerlegt dat verweerder eenduidig niet kan worden herleid tot Sierra Leone.

- 3.9 Namens de toenmalige Minister is primair bezwaar gemaakt tegen het betrekken van dit rapport bij de beoordeling van het beroep in verband met de hiervoor al naar voren gebrachte procedurele aspecten. Onder handhaving dit protest is namens de Minister niettemin inhoudelijk gereageerd op het rapport van contra-expertise. Daartoe is verwezen naar de reactie van het Bureau Land en Taal op dit rapport van 15 december 2006.

In onderdeel 9 van deze reactie wordt erop gewezen dat de conclusie van de taalanalyse niet alleen is gebaseerd op een analyse van het Fula, maar op een evaluatie van het gehele taalprofiel van verweerder. De taalanalist heeft vastgesteld dat verweerder Fula spreekt, maar niet zoals dat gangbaar is in Sierra Leone. Daarnaast is meegewogen dat hij geen Krio spreekt, de algemene voertaal in Sierra Leone. In onderdeel 10 van deze reactie wordt nader ingegaan op de beheersing van het Krio en de informatie die daarover beschikbaar is. Verder wordt in onderdeel 12 van deze reactie gereageerd op de feitelijke informatie die verweerder heeft verschaft. Het Bureau Land en Taal (en de Minister) handhaaft (handhaven) daarom de eerdere conclusie van de taalanalyse.

- 3.10 De rechtbank heeft deze reactie van het Bureau Land en Taal ten onrechte onbesproken gelaten. De rechtbank heeft miskend dat de Minister zich, na kennisneming van de reactie van het Bureau Land en Taal, in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat het contra-expertiserapport onvoldoende aanknopingspunten bevat om de gerezen, en door de taalanalyse niet weggenomen, twijfel aan de gestelde afkomst van verweerder alsnog weg te nemen.

Vergelijk in dit verband nog ABRS 22 november 2006, JV 2007, 36.

- 3.11 De conclusie van de contra-expert is ook niet dat verweerder wél tot de spraak- en cultuurgemeenschap van Sierra Leone behoort.

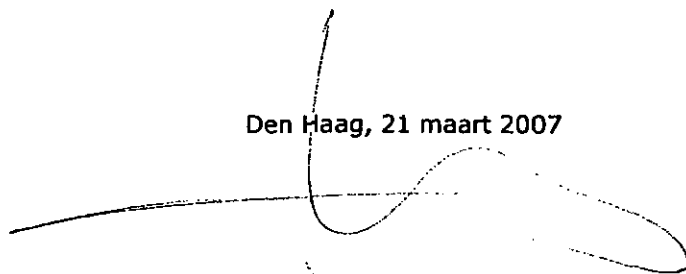
Vergelijk ABRS 9 mei 2006, JV 2006, 249 en ABRS 13 december 2006, genoemd in onderdeel 3.5, rov. 2.1.3.

3.12 Gelet op al het voorgaande had de rechtbank het beroep ongegrond moeten verklaren.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot ongegrondverklaring van het beroep.

Den Haag, 21 maart 2007

advocaat

behandeld door	M.M. van Asperen
correspondentie	postbus 11756, 2502 AT Den Haag
telefoon	(070) 515 32 01
fax	(070) 515 33 65
e-mail	mm.vanasperen@pelsrijcken.nl
zaaknummer	51009084
referentie	IND-0110.30.2030